

ALGUNHAS CONSIDERACIÓNS SOBRE A PARROQUIA ECLESIÁSTICA DE S. PEDRO DE MARTUL (OUTEIRO DE REI) (I)

Por: José Manuel Blanco Prado¹

RESUMO

Neste breve artigo tento facer unha análise dos Libros de Fábrica da igrexa de S. Pedro de Martul (Outeiro de Rei), que cronoloxicamente abranguen desde finais do século XVII ata o século XX. Distingo dun xeito xeral dous aspectos: 1.º A primicia, que era un tributo en especie, consistente nos primeiros froitos da terra, que os fregueses da parroquia tiñan que pagar anualmente o párroco, coa finalidade de que a igrexa parroquial puidese ser administrada por un mordomo ou depositario. 2.º Unha tipoloxía de gastos, que xurde en función desta administración, e que podemos sintetizar do seguinte modo: A. Entrega da décima ó Seminario de Lugo. B. Emprego da cera para os diferentes oficios relixiosos e uso dos Santos Óleos. C. Compra de obxectos diferentes de natureza relixiosa. D. Consumo en roupa da igrexa. E. Arranxos e obras no exterior e interior da igrexa.

RESUMEN

En este breve artículo intento realizar un análisis de los Libros de Fábrica de la iglesia de S. Pedro de Martul (Outeiro de Rei), que cronológicamente abarcan desde finales del siglo XVII hasta el siglo XX. Distingo de un modo general dos aspectos: 1.º La primicia, que era un tributo en especie, consistente en los primeros frutos de la tierra, que los feligreses de la parroquia tenían que pagar anualmente al párroco, con la finalidad de que la iglesia parroquial pudiese ser administrada por un mayordomo o depositario. 2.º Una diversidad de gastos, que aparece en relación a esta administración, y que podemos sintetizar de la siguiente manera: A. Entrega de la décima al Seminario de Lugo. B. Empleo de la cera para los diferentes oficios religiosos y uso de los Santos Óleos. C. Compra de objetos diferentes de naturaleza relixiosa. D. Consumo en ropa de la iglesia. E. Reparaciones y obras en el exterior e interior de la iglesia.

¹Profesor de Filosofía do I.E.S. "Xoán Montes" de Lugo.

Desde o concilio tridentino tódalas parroquias posúen libros sacramentais: bautismo, matrimonio, defunción confirmación² etc. Nestes libros, descríbense dun xeito breve as funcións que a igrexa ten cos seus crentes no ámbito parroquial. Así, nos Libros de Bautizados, faise referencia ós seguintes datos: a data, o lugar de nacemento e bautismo, o nome proposto e o lugar de nacemento e residencia dos pais, avós e padriños. Nos de Matrimonios, queda rexistrado o lugar da celebración, os nomes, o lugar e data de nacemento dos cónxuxes, o nome dos pais, das testemuñas, a hora de celebración do evento, as razóns, etc. Nos de Defuntos, faise mención á idade do finado, o seu lugar de procedencia e residencia, ós fillos e ó lugar da sepultura. Nos de Confirmados, alúdese ó lugar no que se celebra a confirmación, á data da mesma, ó bispo que a preside e finalmente a unha relación dos confirmados. Ademais destes libros, a comunidade parroquial ten outros de índole administrativa: os libros de fábrica, os de confrarías, os de fundacións pías, misas e cabodanos, etc. Nos Libros de Fábrica, faise mención ós gastos que ten a igrexa parroquial, distinguindo, entre outros, os seguintes: as obras e arranxos no exterior e interior da igrexa, a cera para os diferentes oficios relixiosos, a roupa da igrexa, etc. Nos de Confradías, faise constar os dereitos e deberes dos confrades, as tarxas que pagan, as obrigas do mordomo: levar a cera ós enterros dos confrades, planificar os diferentes oficios relixiosos da confraría, etc. Nos de fundacións pías, misas e cabodanos, faise alusión ós legados píos, a súa administración e ás obrigas que sofren³.

Na parroquia de S. Pedro de Martul, hai os seguintes libros sacramentais e de administración⁴:

1.º Sete libros de Bautismos. A súa cronoloxía abrangue do ano 1659 ata os nosos días.

2.º Tres Libros de Matrimonios cunha cronoloxía, que abarca do ano 1718 ata o momento actual.

3.º Cinco Libros de Defuntos, que abranguen do ano 1717 ata hoxe.

4.º Dous Libros de Confirmación, que comprenden do ano 1764 ata os nosos días.

5.º Tres Libros de Fábrica cunha cronoloxía, que vai do ano 1699 ata o momento actual.

6.º Un Libro sobre a Confraría do Santísimo. A súa cronoloxía é do ano 1697 ó 1921.

7.º Un Libro sobre a Confraría do Rosario, que abrangue do ano 1720 ó 1929.

² O Concilio de Trento (Italia) tivo lugar entre os anos 1545 ó 1563.

³ VALIÑA SAMPEDRO, Elías: *Catálogo de los Archivos Parroquiales de la Diócesis de Lugo*, Servicio de Publicaciones de la Diputación Provincial de Lugo, 1991, páxs. 8 e 9.

⁴ VALIÑA SAMPEDRO, Elías: Ob. cit., páxs. 384-385.

8.º Un Libro sobre a Confraría da Boa Morte, no que aparece soamente a lista de confrades. A súa cronoloxía é do ano 1916 ó 1926.

Logo destas aportacións sobre os libros parroquiais, vou tentar facer unha breve análise sobre os Libros de Fábrica de S. Pedro de Martul⁵, fixándome nos aspectos máis relevantes, comprendidos entre finais do século XVII e a primeira metade do XX. Entre estas datas houbo unha diversidade de gastos na administración da igrexa parroquial, que foron saldados na súa maior parte polas primicias⁶, que os fregueses entregaban anualmente ó parroco, e polo prezo das sepulturas. No ano 1716 os fregueses entregaron de primicias seis fanegas⁷ e dous ferrados de centeo, que tiveron un prezo de sesenta e tres reais e doce marabedís. No 1840 concederon sete fanegas e medio ferrado⁸, que valeron sesenta e seis rs.⁹ e vinte e catro mrs.¹⁰. En canto ós gastos utilizo a seguinte tipoloxía:

1.º Entrega da décima ó Seminario de Lugo¹¹.

No ano 1716 o mordomo entregou a décima ó Seminario de Lugo, consistente no pago de seis rs. e vinte e catro marabedís¹². No 1840 o depositario pagou cincuenta e nove rs. pola décima.

2.º Emprego de cera para os diferentes oficios relixiosos e uso dos Santos Óleos¹³.

No ano 1718, o mordomo Alonso de Roibás mercou por doce rs. dúas libras de cera: unha destinada para as distintas funcións de culto, que se celebraban no transcurso do ano, e a outra para o día de Xoves Santo¹⁴. No 1748, o mordomo Domingo de Maira gastou trinta e dous rs. en catro libras de cera amarela. No 1834, o administrador da igrexa mercou por corenta e cinco rs. cinco libras de cera para as misas e o alumado do Xoves Santo. Entre os anos 1870 e 1875, o mordomo empregou dezaoitro rs. nos Santos Óleos.

3.º Compra de obxectos diferentes de natureza relixiosa, que se usaban no exterior e interior da igrexa, como candeeiros, lámpadas, floreiros, farois, crucifixos, cruces, incensarios, etc.

⁵ Os Libros de Fábrica versan sobre a administración da igrexa parroquial levada normalmente por un mordomo.

⁶ As primicias eran un tributo, que os fregueses pagaban anualmente ó párroco da igrexa, consistente nos primeiros froitos da terra. Segundo o Catastro da Ensenada, na parroquia de Martul, os labregos casados e viúvos pagaban de primicias á fábrica da igrexa dous cuartales de centeo, as viúvas un e os pobres un real de vellón. Isto equivalía en diñeiro a cento trinta rs. cos que o mordomo administraba a igrexa parroquial (Arquivo Histórico Provincial, Catastro do Marqués da Ensenada, Interrogatorio realizado á parroquia de S. Pedro de Martul (Outeiro de Rei).

⁷ A fanega é unha medida de superficie cunha correspondencia diferente nas distintas zonas.

⁸ Medida de superficie, variable segundo as zonas.

⁹ Rs. é unha abreviatura de reais.

¹⁰ Mrs. é unha abreviatura de marabedís.

¹¹ Trátase da décima parte das primicias, que é para o Seminario da diocese.

¹² Antiga moeda española de conta equivalente á trixesimocarta parte do real de vellón.

¹³ Os Santos Óleos son aceites usados pola Igrexa para aplicar o Sacramento da Extremaunción.

¹⁴ A libra era unha medida de peso, equivalente a 453 gramos.

No ano 1742 o mordomo Antonio de Meilán mercou dúas vinajeras de vidro ó prezo de trinta e dous mrs. No 1761 o depositario Xosé Arias de Bóveda usou trescentos catro rs. na fundición da campá. No 1768 o depositario Xosé de Bóveda mercou por cincuenta e dous rs. un ataúde para levar ós defuntos á igrexa. No 1769 gastou cento setenta e cinco rs. en dourar o cáliz, setenta e cinco a patena e cen o copón e relicario. No 1782 o depositario Miguel Vivero adquiriu para o altar maior dous candeeiros e unha cruz por setenta e cinco rs., unha naveta para o incenso por vintedous rs. e un palio co seu ornato necesario por cento sesenta e dous rs¹⁵.

No 1802 o mordomo da igrexa parroquial mercou un pendón e a súa cruz por catrocentos sesenta e catro rs.¹⁶. No 1804 gastou cincuenta rs. nunhas andas para a igrexa¹⁷. No 1811 mercou por corenta e tres rs. a imaxe dun Cristo para levar o viático ós enfermos¹⁸. No 1817 o administrador da igrexa utilizou corenta e dous rs. na compra dun libro para asentar as partidas de bautizados. No 1822 gastou catro rs. nunha cruz para o crucifixo da sancristía. No 1854 mercou unha lámpada por cen rs. Entre os anos 1861 ó 1864 o administrador gastou trescentos rs. por pratear a cruz parroquial e mercar dous candeeiros, un crucifixo pequeno, un incensario e dúas lámpadas. No 1885 mercou uns farois para as procesións en catorce ptas. e setenta e cinco cts. No 1886 gastou quince ptas. nuns floireiros para o altar.

4.º Consumo en roupa da igrexa. Neste ámbito distingo a vestimenta do crego, os manteis para o altar, as cortiñas, as alfombras, etc.

No ano 1758 o mordomo adquiriu por noventa e cinco rs. unha alba e amicto de tela para o ornato novo coa súa feitura, encaixes e cintas¹⁹. No 1790 gastou cento corenta e catro rs. e oito mrs. nunha casula, estola e manípulo de cores verde e amarelo para advento e quadragésima; cento dez rs. nunha alba e amicto coas súas cintas e encaixes, e catro rs. nun cingulo²⁰. No 1791 mercou un manto para os defuntos por oitenta e un rs. e oito mrs. No 1810 gastou vinte e dous rs. e vinte mrs. en dous tercios de damasco negro para un pano de cáliz²¹.

¹⁵ O palio é un dosel portátil baixo o que camiña o crego co Santísimo Sacramento, ou unha personalidade, nunha procesión.

¹⁶ O pendón é unha bandeira ou estandarte que se leva nas procesións, desfiles ou enterros.

¹⁷ As andas consisten nun taboleiro con dous varais para levar algo, especialmente unha imaxe en procesión.

¹⁸ O viático é o Sacramento da Eucaristía que se administra a un doente en perigo de morte.

¹⁹ A. Alba: vestidura sagrada que pon o crego por riba do hábito para celebra-la misa.

B. Amicto: pano branco que o crego coloca nos ombreiros antes de vesti-la alba.

²⁰ A. A casula é unha vestidura litúrxica que pon o crego sobre as outras vestiduras para dici-la misa.

B. O manípulo é un ornamento do sagrado en forma de banda de tea, que o crego leva colgando do antebrazo esquerdo.

C. A estola é un ornamento litúrxico consistente nunha banda longa que o sacerdote colga do pescozo.

D. O cingulo é un cordón con que o sacerdote cingue a alba ó redor da cintura.

E. O advento é o primeiro tempo do ano litúrxico cristián, como preparación para a chegada de Cristo polo Nadal.

²¹ O damasco é unha tea forte de seda e lá.

No 1852 adquiriu dous bonetes por trinta e dous rs.²² No 1884 o administrador da igrexa mercou por setenta ptas. unha casula branca, un manípulo, unha estola e unha bolsa de corporais. No 1886 unhas cortinas para o Sagrario en catro ptas. No 1899 tres manteis para os altares por trinta e tres ptas.²³ e sesenta e cinco cts.²⁴

5.º Arranxos e obras no exterior e interior da igrexa.

A finais do século XVII o administrador da igrexa mandou construír a parede da igrexa e a porta para o adro, e retellar a capela maior. Esta obra custoulle cincocentos sete reais, que foron pagados en anos sucesivos polos mordomos respectivos²⁵. Nos primeiros anos do século XVIII o escultor Blas Pérez construíu o retablo da igrexa por setenta e cinco ducados²⁶. En anos sucesivos os distintos mordomos da freguesía foron rebaixando o aluguer que tiña a igrexa coa devandita construción²⁷. No ano 1723 o mordomo Marcos López mandou pintar as imaxes do S. Pedro e Sta. Ana por cento vinte rs., contribuindo algúns fregueses con diferentes cantidades²⁸. No 1747 o administrador gastou oito rs. en relousar a sancristía. No 1763 o bispo da diocese da o seguinte auto ó párroco D. Domingo Antonio: “Mandamos a este cura rector (D. Domingo Antonio) construya y reedifique de nuevo el frontispicio de esta iglesia sin la menor dilación con su espadaña correspondiente. Precise para esta obra a los feligreses que intervendrán con carretos de piedra, servicio y más para esta construcción precisa. Trueque el cáliz, que está mal tratado por otro nuevo y dorado por la parte interior y luego cuando vaya haciendo caudal procure hacer la nave y curerpo de la Iglesia a proporción de la capilla maior”²⁹.

No 1765 o mordomo Xosé Arias de Bóveda entregou noventa e nove ducados a Pedro da Vila, veciño de Sta. María de Vicinte, por construír o frontispicio e o campanario, obra rematada polos fregueses da parroquia. No 1776 o depositario Domingo de Maira deu cento oitenta e un rs. e dezasete mrs. pola construción da tribuna da igrexa. No 1802 o mordomo concedeu douscentos catro rs. ós que interviñeron nas seguintes tarefas: relousar toda a igrexa, coro e sancristía; dar de branco á igrexa por dentro e fora, e poñer os dous tragaluces do coro e da sancristía. No 1811 gastou cento corenta e sete rs. e vintedous mrs. na porta principal da

²² O bonete era unha gorra pequena de catro picos utilizada polos eclesiásticos.

²³ Pts. é unha abreviatura de pesetas.

²⁴ Cts. é unha abreviatura de céntimos.

²⁵ Os mordomos que axudaron a pagar esta obra foron os seguintes: Pedro Vázquez, 46 rs. Pedro Picado, 50 rs. Vitorio de Meilán, 40 rs. Andrés Núñez, 30 rs. Domingo de Morales, 40 rs. Sebastián Queixada, 50 rs. y 12 mrs. Sebastián de Carballedo, 40 rs. Marcos López, 40 rs. Francisco de Meilán, 40 rs. Martín da Cruz, 40 rs. Agustín de Albarei, 40 rs.

²⁶ Antiga moeda de ouro. Foi introducida en España no século XV. A comezos do século XVII o ducado recibiu o nome de florín, e seguiu a acuñación de excelentes, que, ó subir a trinta reais recibiron o nome de treintines.

²⁷ Na rebaixa do aluguer interveñen unha serie de mordomos, entre os que cito ós seguintes: Sebastián Carballedo, 130 rs. Antonio Queisada, 228 rs. Andrés Núñez, 132 rs. Santiago de Latas, 50 rs. y medio. Francisco de Meilán, 13 rs. e 20 mrs. Pedro Picado, 22 rs. etc.

²⁸ Algúns fregueses que contribúen na pintura das imaxes: Andrés Núñez, 22 rs. Marcos López, 16 rs. e medio. Marcos de Bóveda, 2 rs. Martín da Cruz, 4 rs. Domingo de Carballedo, 7 rs., etc.

²⁹ O frontispicio é a fachada ou parte dianteira dun edificio.

igreja coa súa pintura e cento corenta na pintura do coro. No 1832 o depositario Domingo Vivero mercou por cento sesenta rs. un terreo para construír o cemiterio. No 1851 o mordomo da igrexa gastou cincuenta e catro rs. en seis carros de lousa para retellar a igrexa e sancristía, setenta e dous rs. e vinte e catro mrs. nos mestres, que fixeron as seguintes labores: relousar o corpo da igrexa e a sancristía, darlle de branco, igualar o baldosado da igrexa e recompoñer un confesionario. No 1855 construíu a porta principal do adro en cento dez rs. Entre os anos 1865 ó 1869 ampliouse o adro da igrexa parroquial do lado da horta da casa rectoral; para pechalo foi mester mercar vinte brazas de chanto que custou cento corenta reais³⁰; os veciños Anxo Redondo e Xosé López colocaron todo o chanto e construíron a parede do resto do adro por douscentos corenta reais. Do 1870 ó 1875 construíuse a sancristía por un prezo total de mil vinte reais; a distribución dos gastos máis importantes foi do seguinte xeito:

A. Xiao Varela, de Santiago de Francos, realizou as paredes da sancristía por trescentos reais.

B. As táboas serradas para pisar a sancristía e para o pavimento da mesma custaron catrocentos nove reais.

C. O prezo da lousa foi de sesenta e oito reais.

D. O veciño Xoán Veiga cobrou cento corenta e catro reais por pisar a sancristía.

E. O custo dos cristais para as luces da mesma foi de tres reais e medio.

F. Empregáronse once arrobas e media de cal que valeron vintetrés reais e medio³¹.

Nestes mesmos anos, Xoán Veiga reformou a tribuna e construíu a escaleira de acceso á mesma por cincuenta reais; os materiais que se empregaron na construción da tribuna custaron cento oitenta e tres reais. No ano 1879 Rosendo Castro, veciño da cidade de Lugo, baldosou a igrexa por cincocentos sesenta reais. No 1886 Anxo Redondo, veciño desta parroquia, baldosou o cemiterio da igrexa por catorce ptas. Catro anos despois Antonio Ferreiro, veciño de S. Félix de Robra, construíu unha porta de ferro para o devandito cemiterio por trinta ptas. No ano 1891 José Villaverde, natural e veciño de Sta. María de Acebeiro (A Estrada - Pontevedra), fixo unha capela na igrexa parroquial por setecentas doce ptas. e oitenta e sete cts., adicada á Virxe do Rosario, poñendo da súa conta tódolos materiais da obra e o pavimento da capela. No 1896, Manuel Seixas, veciño de S. Félix de Robra, recibiu corenta e catro ptas. por construír un púlpito para a igrexa. No 1906 construíuse a espadana da igrexa por mil oitocentas trinta ptas. e setenta e cinco cts. Finalmente no 1919 D. Federico Vivero Gómez, párroco de S. Pedro de Martul e S. Cipriano de Aspai, plantou nove castiñeiros a carón do adro

³⁰ A braza é unha medida de lonxitude de 1,67 metros.

³¹ A arroba era unha antiga medida de peso equivalente a once kg. e cincocentos dous grs.

da igrexa, enxertándoos logo coa finalidade de que o seu produto, constituído polas castañas e as follas, fose poxado e o seu prezo empregado na celebración dun ou dous oficios relixiosos polas ánimas³².

Como remate deste primeiro artigo, fago alusión a unha serie de libros e traballos, que falan da igrexa de Martul desde o punto de vista artístico.

YZQUIERDO PERRÍN, Ramón: *La Arquitectura Románica en Lugo*, Fundación Pedro Barrié de la Maza, páxs. 216-217, 1983, La Coruña.

RIELO CARBALLO, Nicanor: "*S. Pedro de Martul*", en Gran Enciclopedia Gallega, T. 20, páx. 164, Silverio Cañada, Gijón, s/a.

VALIÑA SAMPEDRO, Elías: *Martul. Outeiro de Rei*, en Inventario Artístico de Lugo y su provincia, T. IV, páxs. 77-79, Madrid, 1980.

VÁZQUEZ SACO, Francisco: *Iglesia Parroquial de S. Pedro de Martul*, Papeleta 129, T.V., Boletín de la Comisión de Monumentos de Lugo, Diputación Provincial de Lugo, 1953 páxs. 56-58.

³² Os datos deste artigo foron recollidos na súa maior parte dos tres libros de fábrica da igrexa de S. Pedro de Martul (Outeiro de Rei), que datan de finais do século XVII ata século XX.

Visita a N. S. A. Santos del 153.

En 12. de sept^{bre} de 1534. sumo D. n. Sr. D. Alu. cozenno de tefada, s. y d. i. r. p. el d. n. Sr. D. Fr. Franco, Inquierdo, obispo, y Sr. de d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. la d. r. e. s. t. a. de este d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. Este libro de d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. de la d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. de s. Pedro de chartul, don de escura d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. de almerio, y chay mo Bartholome das d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. con q. se ajustaron las d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. s.

Caro cargo a este d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. de crete gan. q. m. d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. p. r. o. v. i. e. n. d. o. de d. n. p. r. o. v. i. e. n. d. o. s. i. m. p. o. r. t. a. n. c. i. a. y t. r. a. y cinco r. s. - - - - - 0135
 Cinco r. s. de Dobres. - - - - - 0005
 Suma - - - - - 0130

Datta.	
Auentos - - - - -	003
Decima - - - - -	014
Quar. y dos r. s. de tres libras de cera - - - - -	042
Santos de os - - - - -	003
Sabon - - - - -	00216
de Incenso; clauos, y de la conpania de la cadena de la campana - - - - -	00024
Suma - - - - -	<u>06300</u>

[Handwritten signature]

Visita de 76 — frutos de 75

En doze de Setiembre año de mil setecientos
 setenta y seis, yo D^o Domingo Antonio de la ygle
 sia cura propio de S^o Pedro de Martul, y
 Juan de S^o Efrasio de Topay con co-
 misión de S. S. L. a gusto las q^{da} de esta y g^{da}
 de Martul con Jazinto fue vez de esta ca
 y mayor dorno q^{da} ha sido este presente año
 con su cargo, y des cargo

hacese cargo a este mai dorno de siete q^{da}
 negas y m^a de centeno q^{da} esta y pleña en rde.
 premuncia y rotaciones est. presente año q^{da}
 de pueblo de Valencia y p^{da} de cada una
 suman ducentos cinco y cinco reales — 0255
 con mas quatro reales de pobres — yo cho
 aly de ~~los~~ foronios, y todo junto suman
 ducentos sesenta y siete reales de q^{da} sechoze
 cargo a este mai dorno — 0267

Da en data este mai dorno cinco y cin
 con de diez libras de cera blanca y una ana
 zilla que se g^{da} to por suus santo y una ana
 Decima veinte y seis reales y veinte y dos m^a — 026-22
 S^o o los tres — — — — 003-

De labor y composición del libro de ban-
 bizados tres reales — — — — 003
 De una libra de estaño consueplato
 diez y seis reales — — — — 016
 Veinte reales q^{da} consto el archibo para
 guardar los libros de la y pleña — — — — 020
 Suma la data de este mai dorno cien
 to veinte y tres reales y veinte y dos m^a — 023-22
 su nueva lador de su cargo quedan a q^{da} —

Quira
Abra

de este mayor domo Ciento quarenta e tres ^{reales} y doce - 123-12
m^d. q^o tanto con el ultimo alg^o a vista esta fa-
brica de caudal mil nueve cientos cinquenta
reales, y veinte y seis m^d. Salvo y con - #
y q^o conste lo firmo - 1790-11-1957-28

Domingo Antonio
de la yglesia

Reba Jose Al depositario Domingo de Mañes
Ciento ochenta y un reales, y diez y seis m^d
que entrego a Joseph de la Cruz maestro que
hizo la tribuna de esta yglesia, y que con este
lo firmo dia tres de Julio año de mil setecien-
tos setenta y seis - 181-16

Domingo Antonio
de la yglesia

frutos de 76 -

Desita de 77 -

En once de Octubre año de mil setecientos seten-
ta y siete Su m^d el Sr^o D^o Miguel de Castro y Figueroa
León yugo Sentenciario en la yglesia Charredal
de Lugo, y Visitador representado por el y m^d Cabildo
cruste Nazario de Castro reconoció este libro de la
fabrica de Martiá donde allo por cura a D^o Domingo
Antonio de la yglesia = y mayor domo, a Pedro de la
y yglesia vez de dicha fa^o con q^o se sustaron las
siguientes con su cargo y descargo -

Cargo

Hacese cargo a este maior domo de diez fanegas y m^d
de centeno por la uita, y sum^d. de cada una a precio
de treinta y seis reales, q^o importan ducentos seten-
ta y siete m^d de q^o se ha de cargo a este maior domo - 270 -
con mas tres reales de otros, y q^o de un pan de
quatro de importan ducentos seten
y siete reales vellon - 21

Acta - ta
 UN. de Santa en Presencia a 8 de Oct. de 1790

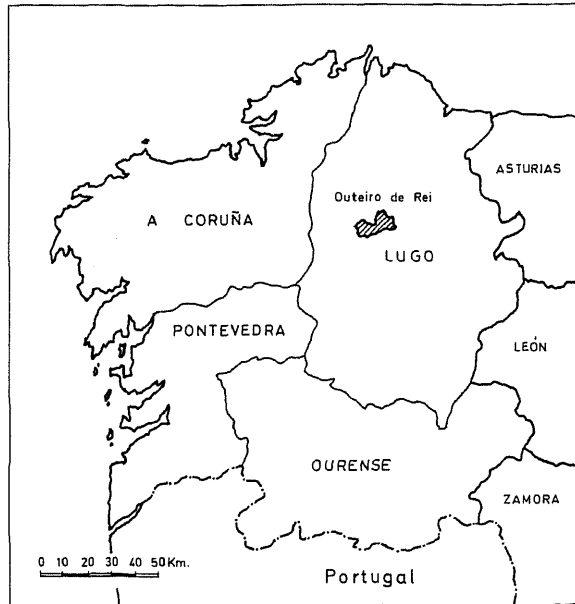
El Atmoro y nro pte Pelaez Caunedo Obispo
 y p^{or} Decree Obispoado del conepo delect
 continuando las^{ta} vnta, aprobó las
 mentas desta Iglesia, y pro com^{en} el
 cura p^o que ajuste las fincas con ar-
 reglo de mandado en las con^{ta} 2^a
 y 5^a de Oficio economo de nras Syno-
 dales haciendo darlas con pago, y
 entregar el alcame al nuevo cura^{mo}
 y si de algun otro q^o como se reserla
 Jalemia por su pobreza omala
 conduota procuraran el cura
 y Nro. remediar con Ofio este
 dño, obligandole a dar fianzas seg^{ras}
 o nombrando depon^o Habono; y
 mandatt. que este Curato forme
 un libro enq^l anote las cap^{as} ann-
 uari^{as} y dem^{as} fund^{as} p^oas con tax^a

como prece la comen ya de sus Precepciones
 el que presentara en todas las virtudes con Zelo
 de su cumplimiento. Revuena a los amos de la
 Santa, y señaladamente el provecho en el
 año vltimo, mandaron fuyen y dena por deservir
 el Obispo de Axmañan, especialmente de la
 virtud de las confesiones morales, aseo y de
 ellos Templos y que las fuesen ecleciasticas
 se hagan con el decoro, y seriedad que
 corresponde. Lo proveyo el Rey y su Consejo
 de Indias

Yo el Rey
 Yo el Obispo de Lugo
 Yo el Arzobispo de Sevilla

Antem
 Yo el Obispo de Orense
 Yo el Obispo de Salamanca

LOCALIZACIÓN XEOGRÁFICA DO CONCELLO DE OUTEIRO DE REI

CONCELLO DE OUTEIRO DE REI

